

יש נוחין פרק שמיינি בא בתרא

(6) [שיכול ו מה פשות שיפחה כי-ה' מ', (3) בצתם כה: ספ', (5) נטה ז': (7) [נכלהת-ה' כ', (3) מולן ג': (9) מירה ז': (1) עט, (2) ג' נט' עט' וכ-ו-צ'ר' ספ', (6) עט' וממקה, (7) עט' ל-ס' ס', (8) [כ-ס' מ' מ', (9) ג' ל-ב' ס' ס' דפלט'ן], (10) ג' נטה ז': (11) ג' נטה ז': (12) עט' מוקם מקפה עט'. (13) עט' מוקם במת' עט'. (14) ד' ס' דמשן,

תורה או רשותם

1 וְהִיא בַּיּוֹם הַחֲלֵל אֶת
בְּנֵי אָתָר אֲשֶׁר יָקַה לוּ לֵא
יָכַל לְכַבֵּר אֶת בֵּן הַאֲזֹבֶת
עַל פָּנֶיךָ הַשׁוֹאָה הַבְּרִית:
דְּבָרִים כָּא תֹּזֶה

מוסך חותמות

כל נגיד מה סלמוד נומר. והנה כתוב במליה סככהן צנ'ה יכיר: לפ' פנתמא ופה כיוס פגניאו אה גינוי. דמיטמע למת נכל מהן מנג'ו מס ציריך ויכול עני לדון טהון סככהן מון סככהן למת נכל מי ציריך נטס טהון מטלון דמה פג'וין זינ'ה בטון בו צדונעל ברוחן זונתלה.

ויכל לבקר לפיו
את בנו^(ט) שיכול
יipher בחור שנותר

וזוד לומר לא יכול לבקר לפי
ה ביום הנחילה את בניו ^๖ שיכול
א ומה פשוט שיפה בחו שנותל

חזק התורה נתנה רשות לאב
מי שירצזה בכור שהווער כחו
בראוי ככמוהזק לא כל שכן
דר לא יוכל לבקר ויואמר לא יוכל
ל' והיה ביום הנחילה את בניו
דין הוא ומה בכור שהווער כחו
בראוי ככמוהזק אמרה תורה לא
פשות שיפה כחו שנוטל בראוי
כל שכן ת' ל' והיה ביום הנחילה
נורה נתנה רשות לאב להנחיל
רצחה א' ר' רוקא א' ר' אמר א' ר'
ר' רבבי הילכה בר' וחנן בן ברוקה
אבא הורה איתמר במא' קמיפלני
ונח העדifa ומר סבר מעשה רב
ן למדין הלכה לא מפני לימוד ולא
עד שיאמרו לו הילכה למעשה
זה מעשה ובכלל שלא ידמה
לה דמיין לה אמר רב
דרתニア אין אומרים בטראות
ומתה חותכה מכאן וחיתה אל'
נעביד מעשה אמר לא תעבידו
ולרב פפא ולרב הונא בריה דרב
חויזתו ביה פירכא לא תקרעוווח
סימנא לכו ואי לא הדRNA כי
ב' נמי לא תגמור מיניה לא
נא הוה אמיןא לכו טעם
מגמר

לכבר. וְיַמִּתְנָשֵׁן נֶמֶת נִיְתְּנוּ
צִוְּוֹל לְסֻנוֹת מֶלֶךְ בְּכוֹרָה לְמֶתְנִירָךְ
בְּכוֹרָה נָמֵי נֶמֶת לִי צִוְּסָנְמִילוּ דָעֵל
רְגֵל יְלִפְתָּחָה סָלֵמָה לְסֻנוֹת חֲלֵק פְּצִיטּוֹת
מִמְּנִילָה

בראווי כבמוץוק התור להנחיל לכל מי שירצין שאינו נוטל בראווי כב תלמוד לומד לא יוכל לבקר מה ת"ל והה ב שיכול והלא דין הוא וכו' שאינו נוטל בראווי כבם יכול לבקר פשות שיפר בתורה נתנה את בניו התורה אמר רבי הילכתי הנינה ^(ט) אמר ר' אבא הורה מרד סבר הילכה עדיפה חנוי רבנן אין למדין הילכה עד שייאמר מומכלת מוממת טרפלות גופת גוףן כי איקיינן ימל אוממיכן :

שאל ואמרו לו הלא
מאי ובכלב שלא ידמה
אשר הכי אמר וככלב
זו דומה לו ואל הרמה
ר' אסף לר' יוחנן כי אם
עד דאמינה הלהכה למשען
יהושע כיathy פסקא ז
עד דאתיתו لكمאי ז
לאחר מיתה לא מילא
מייקר תקיעינה דא

צחה א מײַ פֿוּ מסָלְ נחַלּוֹת
סָלְכָה גּ קָמְגּ עַזְּן וּ
טֻזְקָעּ חַוְּמָם סִיּ רַפְּלָה סְמִיעָנִי

ו) חוויל ציון גן וגדעון לנטניאן מלך בבלונה לאנוש.

